

(המשך מעמוד 41)

לחזור לארץ. בתנאי שאחתם על מיס' מך אצל עורך-דין, שאם הניסיון לא יצלח, אני חייב לשלם לה סכום אני-רתי. החלטתי לחתום, רק כדי להחזיר את הילדים לארץ.

הצילה אותי הברקה שהיתה לי ברגע האחרון. הלכתי לשופט. סיפרתי לו על המיסמך שאני עומד לחתום עליו, והוא לקח ממני הצהרה שאני חותם תחת לחץ, כדי להחזיר את ילדיי. מהר מאוד התבררה לי התוכנית שבה עמדת לכתב. שהפיוס לא יצלח, ואני, למעשה, אממן את הנישואין הב"אים של דפנה. כשהרופא יתן את הכבוד ואני את הכסף.

הקצה של הגט

זרנו לארץ, ואפילו נסענו שנינו לאיטליה, כדי לראות תערוכה של רהיטים. אך דפנה כאילו לא היתה איתי. היא התנהגה כמו מומיה, וכמו ששיערת, כשהורנו, היא שלפה את ההסכם, ולמולי הגדול היה לי מה לשלוף כנגד.

אחרי חודשים, כשהבית כבר לא היה למעשה בית, פגשתי את מירי. היתה לה תספורת קצרה של ילד. לראשונה בחיי הרגשתי מה זאת אהבה.

מירי מילאה לי מהר מאוד את כל חיי. היא נתנה לי המון אושר נפשי. ומאחר שאני תמיד אוהב להיות ברור כלפי עצמי, ואין לי שום תאים אפלים בחיי, הרגשתי שזהו זה.

כל זה היה לפני תשע שנים. הרופא של דפנה עזב אותה, אחרי שנודע לו שהיא נסעה איתו לאיטליה, ויום אחד, כשחזרתי הביתה, מצאתי שדפנה והילדים נסעו לאמה. ואז מירי עברה לגור בבית.

ואת היתה תקופה מאושרת מאוד בחיי. למרות שמכחינה הברתית אנשים נידו אותי. הברל הגיל ביני ובין מירי — 18 שנים — לא הפריע לשנינו, ומירי תמיד נחשבה כסנובית, כך שהתחלנו לחיות הרבה לבר.

עברו שנתיים, וכמו שיום אחד דפנה נסעה, כך היא גם חזרה. הוצאתי את מירי מהבית, ושכרתי לה וילה בשיכון הצמרת. דפנה החליטה שמה שעבר עלינו זה לא חשוב. מירי יכולה להיות אהובתי, אבל היא תישאר תמיד אשתי. ודפנה היא עקשנית.

הכל היה טוב ויפה, עד שנודע לרפי נה. בשעה שאני ומירי בילינו באירופה, שמירי בהריון, ושאיני עומד להכיר בילד, ידעתי שהילד הוא פרי-אהבה, וביקשתי ממירי שלא להפיל.

כשחזרתי הביתה, מצאתי צו של בית-מישפט, האוסר עליי להיכנס לבית

אנטה ליבוביץ: אגדה חיה

אם ובתה אחרי בחירתה למלכת-היופי של ירושלים. האם קשורה מאוד לבת, פרי אהבה.

אנטה התחתנה לבסוף עם מנחם נויברג, כלכל של אוניברסיטת תל-אביב (כאשר עוד היו נחתי, אנטה גרמה לו עונמת נפש. בתקופת שלטון הבריטים בארץ התאהבה הצעירה היפהפיה בקצין בריטי, ממנו נולדה הבת דפנה ואז רכש האב למען אנטה את סלון-היופי שנקרא על שמה ושחיה. משך שנים, סלון לכל תחרויות-היופי בארץ. מאוחר יותר הוא גם הפך לסלון לכלות.

שכנותי. סירבתי, ואז הועיקה דפנה את הניידת, שהוציאה אותי באויקים מהר בית. מאוחר יותר היתה דפנה מוכנה לסי' לוח את זה שיש לי ילד ממירי. כל הזמן הזה התנהגה מירי בגבורה, אף אחד לא הבין כמה אמיצה היא היתה צריכה להיות. כי אני הרי הייתי בן-בית בשני הבתים. מירי לקחה את כל הסיכונים. המישיחה שלי לא הבינה אותי, אבל, בשבילי לדפנה. דפנה סבלה אף היא את המצב, עד שנודע לה שמירי בהריון בפעם השניה. הילד הזה היה מכה לדפנה. רק אז התחלתי להרגיש את הקצה של הגט. שלוש שנים נמשכו הדיונים, כשי אנחנו מפרנסים את טובי עורכיהדין בעיר. דפנה נקטה בשיטה טובה. היא הלכה להתייעצות אצל כמה מטובי עורכיהדין, ואז הייתי אני מנוע מלק' חת אותם.

אמבטיה שקופה

אני מאמין שהאהבה דועכת בין בני זוג במשך השנים, ומה שנשאר

התחלתי לשפץ את הבית שלנו, ואני מקווה שזה יהיה בית-חלומות, בלי שום מחיצות — רק קירות מוכוכים, כשכל הבית הוא למעשה גן אחד גדול. אני לא רוצה שום מחיצות בביתי, אני רוצה להרגיש את המרחב והחופש. כיום אני מגשים חלומות שונים של אנשים. במדינה הזאת יש לאנשים כסף, מדובר בסכומים אדירים. הם פוחדים להוציא את זה, מעידררע, יש דירות

זה החברות. מירי היא החברה שלי. לא היתה לי שום אשה אחרת, מהיום שהי' כרתי אותה. אחרי הגירושין הקשים שע' ברתי, אני מרגיש שפיסת-הנייר של הרבנות מלחיצה אותי, שילמתי מחיר יקר מאוד, עבודה של 15 שנה, כדי לקבל את הגט המיוחל. אם ארע שזה פוגע בילדים הקטנים שאיני נשוי עם מירי, אשא אותה.

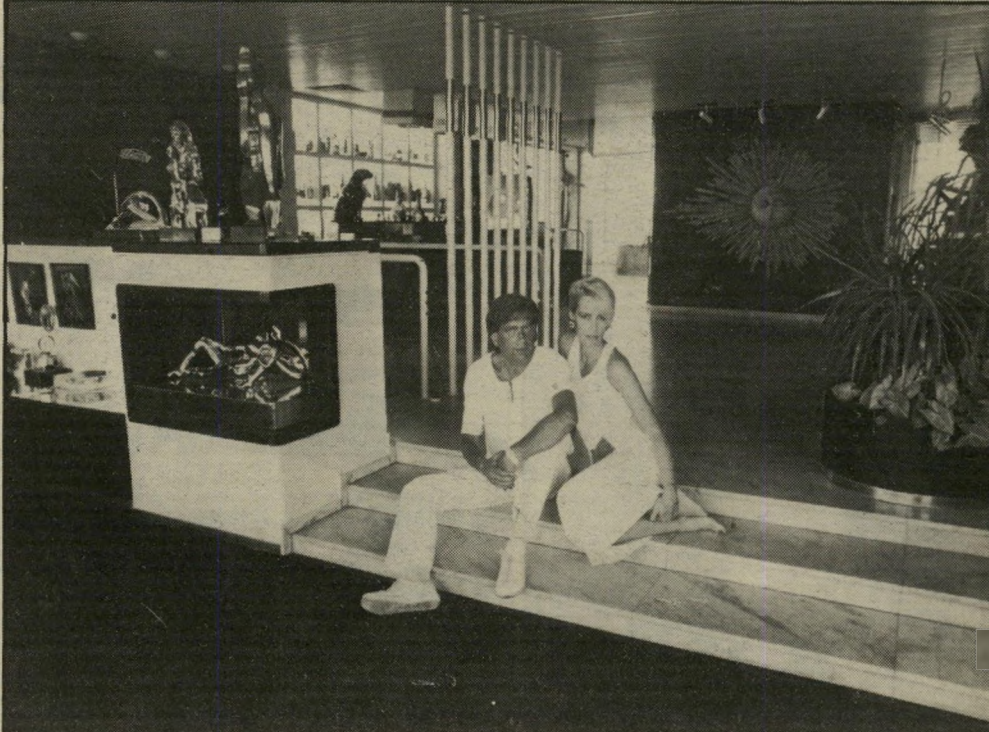
דוגמנית במשך שנים היתה מירי וייסברג דוגמנית מבוקשת מאוד בארץ לצילום. היא התפרסמה בתספורות הקצרות שלה. יש לה מישפחה בבלגיה. יורם הכיר אותה לפני תשע שנים.

שרק הריהוט עלה כ-500 אלף דולר. עורך-דין ידוע בנה לעצמו אמבטיה שקופה, כך שהוא יוכל לראות מהחדר את אשתו רוחצת. יהודי שהגיע לארץ בנה לעצמו חדר-שינה ענקי, וכו' אסלה, כלי מחיצות, זה מה שהוא רצה. כניתי חדר-שינה לאדם שבלחיצה הוא יכול להפעיל את הברזים שבאמבטיה, המת-מלאה במים מתאימים, מוקצפים, הכול לצילי מוסיקה.

קליינט אחר התגלה כשונא-דלתות. אין כדירתו שום דלת, רק עין אלק' טרונית מתאימה, הפותחת את הדלת, ופאטנט מיוחד, הסוגר את הדלת אחריי. אדם אחד, בעל טעם משוכח במירי, חד, בנה לעצמו את ריצפת הסלון מניי-רוסטה. הוא הטיס ארצה אח מיוחד, העשוי מפייברגלס, שדרכו רואים את האש, הגיצים והעשן. זה נראה כמו פסל משגע, הוסטי חדרים לאנשים מחו"ל. ג'קווי בגודל של בריכה מלונדון, עם ידיות של זהב וברבורים המרחפים למעלה.

אני משתדל להגשים חלומות של אנשים. אני חושב שהגשמת כיום גם את החלומות שלי.

עד כאן סיפורו של רסקין. ביום רביעי הגיעה דפנה מגניוירוק לארץ. כשהיא מלווה בגבר אמריקאי גרוש, אב לארבעה ילדים. שמו גרי קרמר, יועץ פינאנסי מגניוירוק, היא עומדת להינשא לו.

שיפוצים. יורם הרס את כל הקירות בבית, והפך אותם למחיצות-זכוכית: יש לי אוסף עצום של עצים שאספתי, ואני הולך להפוך את הבית לנג' אחד גדול.

בית חלומות ביתם של יורם ומירי נמצא בתוכנית ל'. זה היה בשע' תו ביתם של יורם ודפנה. והוא עובר בימים אלה

(המשך מעמוד 13)

בראינות ארוכים הוא סיפר על עצמו, לבטיח, פחדיו ותוכניותיו.

אחד הדברים המוזרים שהוא סיפר היה, שמאז שהפך לתעשיין-נקניק מצ' ליה, הוא אוסף תיקים על מתחרים בי ענף, עיתונאים חטטנים ואנשי מימשל בכירים, בעיקר במס'ההכנסה וכי מישררה-בראות — שני המישרדים הנמצאים איתו בקשר, הראשון בעניין השומות שלו והשני בעניין טיב המזון שהוא משווק.

האויב של ברש הוא דעוואל ברי' יוסף. ברש אינו מסתיי זאת, הוא וכהן פנו למודיעין אזרחי וביקשו שהללו יצלמו אותו. המשימה בוצעה תמורת כסף רב. מודיעין אזרחי גם ערך חקירה יסודית על פקידה-שומה, לבקשת השניים. הר"ח הועבר לברש, וזה העביר אותו לבכירים במס'ההכנסה ובאוצר. גדולה היתה אכזבתו כשהת-ברר לו שהר"ח הסודי נמצא בידי ברי' יוסף.

מדוע אוסף ברש מסמכים כל-כך רבים, ומדוע הוא מעסיק חברת-חקירות פרטית גדולה?

הסוד טמון, כנראה, בעברו. ברש מוכיח בחציפה שהוא התמודד לפני שמותו שנים על הפקיד רחל עיריית רמת-גן. מס' 2 שלו היה חזי כהן.

ברש שוכח לספר כיצד הסתיים מסע-הבחירות שלו בקול ענות חול-שה. הוא הציף את רמת-גן בכרזות, שאותן חיבר כהן. המטה שלו שכן במיסעדת שמש, מול קולנוע אוואזיס ברמת-גן.

יומיים לפני הבחירות התאווש מישוה במתנהו של הר"ר ישראל פלר והתחיל להפיץ כרזות, שעסקו בעבר הרישמי של ברש, שלדבריו סיים את שירותו הצבאי בגיל 23 כסרן בחיל-האספקה.

ברש נבהל. הוא התקפל. המטה שלו פורק, התוצאות בבחירות היו לגביו תבוסה מוחלטת.

כאז כן היום, תמיד קישרו אותו ואת חזי כהן עם שמואל פלאטורשוו. האחרון לא הכחיש את קיום הקשר אך סירב לפרט.

ברש בן ה-31 מתגאה כיום במיפעל הנקניק שלו. ואכן ככניסה אליו, בכניי ברק, יש תור גדול של קונים. שנמשכו עליידי המחירים שהוא מציע לקונים. היישר מקורה-הייצור.

כדיקת המודעה שברש מפיק בע' צמו, בעזרת כהן, מעירה שאין כאן תרמית אבל בוודאי יש אחיז'ענינים.

נתק הנקניק

מיוע חושש ברש כל-כך ממס' ההכנסה, ומדוע הוא אוסף תיקים עליהם? נראה שיש לו סיבה טובה לכך.

אבל הוא שכח שאיסוף-תיקים הוא ההובי של כל מיני טיפוסים, ולא רק שלו. מי שאסף חומר עליו ועל כהן גילה את מקורות-המידע שלהם, ואת הקשרים שבינם ובין חברי מרכז-תנועת-החרות, המועסקים כעובדי-מדינה בנציבות מס'ההכנסה.

ברש מודע לכך, וכן גם כהן. לשי' ניהם כרוך שבקרוי יתפוצץ משהו די קשור בעניינם. אך הם עדיין לא זיהו את מקור הצרה וכיוונה. משום כך הם חוששים.

אילו היה ברש פועל באופן מחושב, כמו שהוא מספר על עצמו וכפי שי אמור להיות בעל רשת המפעילה 70 חנויות ברחבי הארץ — הוא היה פועל אחרת. הוא היה ממשיך להתקרב לאריאל שרון בתנועת החרות.

לא מכבר הוא מימן את מסעי' הבחירות הפנימי של ישראל כץ להני' הגת צעירי-חרות. אבל משום-מה נוצר נתק. אולי משום שנדמה לו שנקניקי פיקנטו יכולים לחולל מהפיכה במ' דינה.

עתה היעד שלו הוא תפיסת עמדת' כוח פוליטית בתוך תנועת-החרות שממנה ימריא מעלה-מעלה. אך הוא עלול ללמוד — כפי שלמדו לפניו — שכסף עדיין אינו מבטיח הצלחה בי פוליטיקה.

כניציון ציטרין